

Vedrørende: Referat af Handicaprådets møde

Dato: 17-09-2008

Sted: Ny Kaffestue, Rådhuset

Deltagere: Torben Olesen (DH), Knud Søndergaard (DH), Helle Kilde (DH), Connie Albrechtsen (DH), Helle Mathiasen (DH), Kim Jørgensen (DH), Pernille Falcon (KB), Susanne Brixum (KB), Carsten Jelund (KB), Marianne Rasmussen (forvaltning), Anne Moebius (forvaltning), Betina Engelhardt Rasmussen (forvaltning).

Afbud fra: Helle Adelborg (KB), Benthe Viola-Holm (KB), Karl-Erik Høholt Jensen (KB), Grethe C. Jørgensen (DH) samt deres suppleanter

Fravær: Mette Dencker (KB).

Kopi til: Handicaprådets medlemmer

Formand Torben Olesen bød velkommen til faglig konsulent fra handicapafdelingen Marianne Rasmussen.

1.0. Godkendelse af dagsorden

Dagsorden godkendt.

2.0. Meddelelser

Torben Olesen:

- Handicaprådet har modtaget invitation til konference om Fremtidens Handicapråd. Konferencen afholdes af Ballerup Kommune. Kursuskontoen i Handicaprådets budget er brugt op, så hvis nogle af rådets medlemmer ønsker at deltage i konferencen skal de selv stå for finansieringen.
- Hvidovre Kommune er i gang med at lave en udendørs motionspark ved rådhuset. I denne forbindelse er der nedsat et Bruger-råd. Handicaprådet indstiller Helle Mathiasen som medlem og Connie Albrechtsen som suppleant til Bruger-rådet for motionsparken.
- Teknisk Forvaltning er i gang med et større projekt om fysisk tilgængelighed til kommunens udearealer. Selve registreringen er foretaget og der foreligger en foreløbig rapport, der skal behandles politisk til efteråret.
- Velfærdsministeriet har ikke ville frigive midler til alle de prioriterede anlægsprojekter som Hvidovre Kommune har ansøgt om. Dette rammer blandt andet forbedring af tilgængelighed i kommunen. Danske Handicaporganisationer er opmærksomme på sagen.

3.0. Bemærkninger til referatet fra sidste møde den 21. maj 2008

DH repræsentanterne udtrykte tilfredshed med referaternes form.

Referat

Hvidovre Kommune

Social- og
Sundhedsforvaltningen

Ældre- og Handicapafdelingen
Betina Engelhardt Rasmussen

Dokid: 644576
Sagsid: 50720

18-09-2008/

Pernille Falcon spørger ind til hvorvidt dette punkt er nødvendigt på dagsordenen, da godkendelsen af referatet foretages via mail inden det offentliggøres på Handicaprådets hjemmeside.

Torben Olsen oplyste, at punktet ikke er på for at godkende referatet fra sidste møde. Det er med som en mulighed for at tilkendegive eventuelle refleksioner rådsmedlemmerne måtte have i forbindelse med gennemlæsningen.

4.0. Bevilling og vedligeholdelse af hjælpemidler

Orientering om Bevilling og vedligeholdelse af hjælpemidler til borgere med handicap ved faglig konsulent fra handicapområdet, Marianne Rasmussen:

Bevilling af hjælpemidler, forbrugsgoder, biler og boligændringer varetages i Handicapområdet af Hjælpe-middelteamet og Ergoterapeutteamet. Der hører ligeledes et hjælpemiddeldepot under Handicapområdet.

Hjælpe-middelteamet

Hjælpe-middelteamet består af tre administrative sagsbehandlere. Her varetages ansøgninger om såkaldt kropsbårne hjælpemidler som ortopædisk fodtøj, brystproteser og diabeteshjælpe-midler samt ansøgninger om støtte til køb af bil.

Ergoterapeutteamet

Ergoterapeutteamet består af fem ergoterapeuter. Her varetages ansøgninger om tekniske hjælpemidler som for eksempel kørestole, rollatorer og personløftere samt af boligændringer.

Hjælpe-middeldepotet

Hvidovre Kommune har et hjælpemiddeldepot, som sørger for udbringning og hjemtagning af hjælpemidler, mindre reparationer af hjælpemidler og opsætning af greb. Hjælpe-middeldepotet er bemannet med tre medarbejdere, hvoraf den ene arbejder på nedsat tid og er ansat i en tilskudsordning.

Som følge af kommunalreformen fik kommunerne pålagt ansvaret for nogle nye områder vedrørende hjælpemidler: bevilling af biler, informationsteknologiske hjælpemidler, svagsynsoptik, høreapparater og arm- og benproteser.

Arm- og benproteser bevilges i Genoptræningsafdelingen, mens de øvrige nye områder varetages i Handicapområdet.

Lovgrundlaget for Handicaprådets arbejde er Lov om Social Service §§ 112,113, 114 og 116.

Der skal være tale om en varigt nedsat funktionsevne for at få bevilget hjælpemidler efter Serviceloven. Samtidig skal hjælpemidlet:

- I væsentlig grad afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne
- I væsentlig grad lette den daglige tilværelse
- Være nødvendigt for, at den pågældende kan udføre et erhverv

Formålet med at bevilge hjælpemidler er, at borgeren bliver selvhjulpne og kan leve så normalt et liv som muligt.

Sondring mellem Hjælpemidler og Forbrugsgoder

Hjælpemidler (servicelovens § 112):

Et hjælpemiddel er et produkt, som er fremstillet til at afhjælpe en nedsat funktionsevne. Fx stokke, ortopædiske fodindlæg, kørestol, rollator, trehjulet elektrisk kørestol.

Hjælpemidler ydes uden udgift for borgeren og ofte som udlån.

Forbrugsgoder (servicelovens § 113)

Et forbrugsgode er derimod fremstillet med den almene befolkning som målgruppe. For at få støtte til et forbrugsgode skal man opfylde de samme kriterier som ved hjælpemidler. Der er en egenbetaling ved forbrugsgoder og en bagatelgrænse på 500 kr. Forbrugsgodet vil være borgerens egen ejendom.

Sædvanligt indbo

Der kan ikke ydes støtte til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo, dvs. eksempelvis møbler/ting der er målrettet den almene befolkning.

Ændring af definitioner på forbrugsgoder og hjælpemidler

Grænserne mellem, hvad der defineres som henholdsvis hjælpemidler, forbrugsgoder og sædvanligt indbo flytter sig i takt med den almindelige samfundsudvikling. For eksempel er nogle kommuner begyndt at definere trehjulede elektriske kørestole som forbrugsgoder. Det medfører, at borgeren selv skal betale 50 % af en standard kørestol samt selv stå for alle reparationer. Der ydes i de tilfælde ikke hjælp til udskiftning.

I Hvidovre Kommune bevilges trehjulede elektrisk kørestole fortsat som hjælpemidler efter servicelovens § 112.

Et andet eksempel på at definitionerne ændrer sig er, at i de senere år er vaskemaskiner gået fra at kunne bevilges som forbrugsgoder til at være sædvanligt indbo (forstået som "ethvert hjem, der måtte ønske det, har mulighed for at anskaffe en vaskemaskine"). Ligeledes er videomaskiner til døve og computere blevet sædvanligt indbo.

Der er dog tilfælde hvor nogle forbrugsgoder kan bevilliges som hjælpemidler, det afhænger altid af en individuel vurdering. Derfor er der heller ikke en decideret facitliste over hvilke ting der defineres som forbrugsgoder/hjælpemidler.

Boligændringer (servicelovens § 116)

Formålet med at bevilge boligændringer er, at medvirke til at en person med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og dennes familie kan leve et almindeligt liv som andre på samme alder og i samme livssituation. Sigtet er således at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den handicappede.

Midlertidigt behov for hjælpemidler

Hvis man midlertidigt får behov for hjælpemidler for eksempel i forbindelse med et brækket ben eller ved udskiftning af en hofte, er det hospitalet, der skal udlåne de nødvendige hjælpemidler.

Kommunens forpligtigelse til at levere hjælpemidler træder i funktion, når der er tale om varigt behov for hjælpemidler.

Tværgående samarbejdsgrupper ml. region og kommune

I forbindelse med kommunalreformen er der nedsat arbejdsgrupper på tværs af regionen og kommunerne med det formål at tydeliggøre, hvor ansvaret ligger i overgangen mellem hospital og kommune.

Gråzonen mellem forpligtigelsen til at yde hjælpemidler i specielle sager forsøges udvisket, ved at der laves eksempler på situationer, hvor der erfaringsmæssigt kan opstå tvivl om ansvaret.

Hvidovre Kommune deltager blandt andet i arbejdsgrupper vedrørende hjælpemidler og genoptræning.

Connie Albrechtsen: Hvis man har rygproblemer og brug for at få hævet vaskemaskine, er det så noget man kan søge om?

Marianne Rasmussen: Ja, det kan man søge om. Kommunen har jo også en rådgivningsforpligtigelse på dette område. Der er særlige problemstillinger i forhold til at hæve vaskemaskiner, da de jo står ret ustabil under centrifugering. I disse tilfælde vil man ofte også se på omgivelserne og rådgive herudfra. Problemet kan ofte afhjælpes ved at man eks. sætter sig på en stol når man skal have tøj ind og ud af vaskemaskinen.

Knud Søndergaard: Jeg har fået kendskab til nogle sager, hvor borgerne selv må betale for reparationer. Hvordan hænger det sammen?

Marianne Rasmussen: Det kan være fordi man i nogle kommuner har taget nogle andre valg i forhold til, hvorledes man definerer sondringen mellem, hvad der er et forbrugsgode og hvad der er et hjælpemiddel.

Knud Søndergaard: Hvis man så har et forbrugsgode som medfører merudgifter i forhold til reparation, kan man så søge om at få dækket merudgifter?

Anne Moebius: Det forholder sig således med merudgifter, at disse ikke må falde ind under anden lovgivning hvis man skal søge om at få dem dækket. Hvis der er tale om en ting som er defineret som et forbrugsgode, så hører det under anden lovgivning og dermed skal borgeren selv dække den eventuelle udgift.

Torben Olesen: Betyder dette, at der således findes 98 forskellige definitioner af hvad der er forbrugsgode vs. Hjælpemiddel. Har hver kommune deres egen sondring?

Anne Moebius: Der er tale om et skøn i hver enkelt kommune. Hvis borgeren er utilfreds, så kan man jo sende sin afgørelse videre til ankesystemet. I starten havde ankestyrelsen en del sager på dette område, men nu har der efterhånden været en del sager gennem systemet, så disse

afgørelser fungerer som vejledende retningslinier for kommunerne over, hvad der defineres som forbrugsgoder

Torben Olesen: I forhold til kommunikationssiden er disse retningslinier så tilgængelige for borgerne? Kan man som borgere få udleveret en pjece over hvad der defineres som forbrugsgoder og hvad der defineres som hjælpemidler i en kommune. Eller kan man se det på kommunens hjemmeside?

Marianne Rasmussen: Vi har nogle pjecer som borgerne får udleveret i forbindelse med udlevering af specifikke hjælpemidler, men vi har ikke nogle pjecer med de konkrete definitioner

Anne Moebius: I forhold til Serviceloven så skal der i disse sager foretages et individuelt skøn. Derfor kan vi ikke som sådan udarbejde en facitliste over hvad Hvidovre Kommune anser som forbrugsgoder vs. hjælpemidler. Det afhænger altid af en konkret individuel vurdering, så en sådan pjece vil ikke være lovlig i forhold til Servicelovens bestemmelser.

Helle Kilde: Forbrugsgoder gives via en engangsbevilling. Hvis man får bevilliget et forbrugsgode og dette så bliver slidt op, er der så mulighed for at få en ny bevilling?

Marianne Rasmussen: Hvis det er defineret som forbrugsgode, så er det et gode man forbruger til det er slidt op, og så er det sket med det. Sådan er det jo også med forbrugsgoder for ikke-handicappede borgere. Hvis man eksempelvis køber en knallert, så har man glæde af den så længe den virker og når den går i stykker, så er den væk, så må man selv vurdere om man vil anskaffe en ny. Det samme gælder for handicappede, her får du dog halvdelen af prisen dækket af kommunen ved førstegangsansøgning, men skal selv stå for resten.

Helle Kilde: Hvad med cykler, gælder dette også cykler til handicappede?

Marianne Rasmussen: Hvis det er cykler til handicappede børn, eksempelvis en trehjulet cykel til et handicappet barn, så vil definitionen i Hvidovre være at dette betragtes som et hjælpemiddel.

Tilføjelse til ovenstående: Dette kan dog være afhængig af, hvad cyklen skal benyttes til. Hvis den udelukkende bevilges til "leg og fritid" kan den i nogle tilfælde blive bevilget som en merudgift.

Kim Jørgensen: Hvad med handicaplift på en bil? Hvis den går i stykker?

Marianne Rasmussen: En lift på en bil defineres som en særindretning. Hvis den er bevilget efter bilparagrafferne og i øvrigt er eftermonteret på bilen (bilen må ikke være "født" med den) vil en eventuel reparation blive bevilget efter servicelovens § 114.

Helle Mathiasen: Nu har jeg høreapparater, og har problemer med min mobiltelefon i forhold til høreapparaterne. Jeg kan ikke bruge mobiltelefonen da der skabes en rædsom lyd pga. påvirkningen fra mobilen i høreapparaterne. Jeg søgte om en ting til at putte ind i mobiltelefonen der ville fjerne lyden og dette fik jeg afslag på. Det vil jo være et hjælpemiddel for mig?

Marianne Rasmussen: Jeg kender ikke den specifikke sag, men har du anket afgørelsen?

Helle Mathiasen: Nej, det har jeg ikke.

Knud Søndergaard: Jeg har et andet spørgsmål i forhold til ventelister. Man læser jo i pressen om sager hvor ventetiden er meget lang på hjælpemidler. Hvordan står det til i Hvidovre?

Marianne Rasmussen: I Hvidovre har vi en politisk fastsat sagsbehandlingstid på maks. 2 måneder. Det gælder i de sager, hvor der skal en ergoterapeut på hjemmebesøg. De såkaldt kropsbårne hjælpemidler er der en politisk udmeldt ventetid på op til 6 uger på

Carsten Jelund: Er der tale om ventetid i forhold til selve sagsbehandlingen eller i forhold til leveringen af hjælpemidlerne?

Marianne Rasmussen: i forhold til de tekniske hjælpemidler så har vi praktisk altid standard hjælpemidlerne på hjælpemiddeldepotet, så dem er der ikke ventetid på.

Store hjælpemidler køres ud fast 2 gange ugentligt. Akutte sager køres mere eller mindre fra dag til dag.

Det er i de mere komplicerede sager, vi har ventetiden, hvis et hjælpemiddel skal specielt tilrettes, så kan det tage ekstra tid.

Susanne Brixum: Kan du evt. uddybe hvorfor der er 6 ugers ventetid i sagsbehandlingen, hvilke faktorer der medfører dette?

Marianne Rasmussen: Det er i sager hvor kommunen har brug for at indhente oplysninger fra andre instanser, det kan være oplysninger fra borgerens egen læge, hospitalet, eller fra politiet i forhold til kørekortbevilling mm. Når vi skal indhente oplysninger fra andre instanser, så giver det længere sagsbehandlingstid, da vi ikke kan få tilsendt oplysningerne fra dag til anden.

Knud Søndergaard: Hvad med høreapparater, der har jeg også hørt der skulle være lange ventetider.

Marianne Rasmussen: I forhold til høreapparater er det således, at selve bevillingen af høreapparater er placeret i kommunen. Hvis borgeren vælger en privat leverandør, og i øvrigt ikke har fået bevilliget høreapparat inden for de sidste 4 år, så er det den private leverandørs ventetid der er gældende. Hvis borgeren vælger at få sit høreapparat fra offentlig leverandør, så er det regionen der leverer høreapparatet, og dermed regionens ventetid. Kommunen kan ikke påvirke ventetiden på dette område, her er kommunen blot bevillingsansvarlig, det vil sige kommunen dækker udgifterne.

Pernille Falcon: Hvad er praksis i forhold til unge mennesker med handicap som skal tage kørekort? Hvornår starter sagsbehandlingen om en handicapbil i sådanne tilfælde? Er det før eller efter den unge med handicap har fået kørekortet?

Marianne Rasmussen: Hvis ansøgeren ikke har kørekort, så laves der en vurdering af hvorvidt han/hun er berettigede til en handicapbil. Der bevilliges ikke hjælp til kørekort medmindre man er berettigede til at få handicapbilen. Når kørekortet så er taget, skal det vurderes om pågældende fortsat opfylder betingelserne for bevilling af bil. Men hvis der ikke er sket meget store ændringer burde revurderingen være en formssag.

Pernille Falcon: Det var fordi jeg hørte om en sag i Københavns Kommune hvor en ung handicappet mand havde fået bevilliget kørekortundervisning. Da han så havde fået kørekortet skulle han vente trekvart år på at få bilen. Det var ikke så hensigtsmæssigt.

Marianne Rasmussen: Det kan være, at der var tale om en bil, som skulle have helt særlige tilrettelser, så kan der godt være længere ventetid.

Knud Søndergaard: Hvad hvis man er døv eller hørehæmmet og har brug for tolkebistand i forbindelse med at få kørekort kan kommunen så bevillige tolkebistand til borgere der skal tage et kørekort? Det er jo relevant for mange døve med et kørekort, da det ofte øger deres mulighed for at komme ud på jobmarkedet.

Marianne Rasmussen: Hvis en borgere har nedsat hørelse, så er borgeren ikke i målgruppen for bevilling af biler og dermed køreundervisning. Efter § 114 i serviceloven forudsætter bevilling af bil, at borgeren har nedsat gangfunktion.

Anne Moebius: Men i et tilfælde som tolkeudgift til kørekortundervisning, vil dette kunne søges som en merudgift forudsat, at man opfylder betingelserne for at få bevilget merudgifter.

Torben Olesen: Jeg så gerne at der var en tilgængelig liste med generelle kriterier for tildeling af hjælpemidler.

Kim Jørgensen: Ofte støder man også på at information til handicappede står under information til ældre. Vi er ikke ældre, fordi vi er handicappede. Det syntes jeg er et stort problem.

Pernille Falcon: Informationen bør også fremstå tydeligt målrettet til handicappede. Så kan det godt være man skal gentage noget information et par steder på hjemmesiden, men det bør fremstå målrettet til handicappede. Det er da et råd man kan tage med tilbage i forvaltningen og måske kigge på.

Marianne Rasmussen: I handicapafdelingen sonderer vi ikke mellem ældre og handicappede. Vi har jo både handicappede børn, unge og ældre. Vi sonderer ud fra funktionsniveau.

Carsten Jelund: Nu er det grundet kravet om individuel sagsbehandling også umuligt at lave en facitliste på hvad der er gældende her i kommunen.

Torben Olesen: Hører ledsageordningen ind under hjælpemiddelafdelingen?

Marianne Rasmussen: Det er en Servicelov bestemmelse, og den er placeret i handicapafdelingen.

Torben Olesen: Så vil jeg gerne høre om det er en myte, at man ikke længere er berettigede til at bruge ledsageordningen når man fylder 65 år?

Marianne Rasmussen: Hvis man har fået bevilget ledsagerordningen inden man fylder 65 år, så kan man stadig fortsætte med ordningen efter det fyldte 65. år. Men hvis man først søger om ledsager efter man er fyldt 65 år, så får man afslag. Det er direkte bestemt i loven om ledsageordning.

Torben Olesen: Det vil sige at hvis man får et synshandicap efter det 65. år så er man ikke berettiget til ledsager? Er der nogen tegn på at denne lovgivning er ved at blive ændret?

Pernille Falcon: Jeg tror det er et levn fra tidligere tider, hvor man efter det 65.år ikke som sådan kom så meget rundt mere og så ikke havde brug for ledsagelse. Nu er det nye tider med andre behov. Hvorvidt der er lovændring på vej på dette område, det har jeg ikke hørt noget om.

Generelt vil jeg dog sige, at de ting jeg hører gennem min plads i Social- og Sundhedsudvalget i forhold til handicapafdelingen og hjælpemidler mm., er meget positive. Jeg hører virkelig mange gode ting, det er et godt ry afdelingen har. Jeg har fx hørt historier om tilflyttere som blev meget glædeligt overrasket over hvor hurtigt det gik førend de havde deres hjælpemidler eller indretninger på plads. Jeg har en fornemmelse af at der er godt styr på det i Hvidovre.

Marianne Rasmussen: For vores afdelings vedkommende kan jeg da også fortælle, at det er meget lang tid siden, vi har haft en klage over sagsbehandlingstiden.

Knud Søndergaard: Man kan måske også sige at så længe vi ikke læser om nogle klager i Hvidovre Avis, så går det vel rigtigt godt. Alting kommer jo ellers i Hvidovre Avis.

Torben Olesen: Med hensyn til vedligeholdelse af hjælpemidler, ved jeg at kommunen har en politik, hvor man forsøger at aktivere borgere, når hjælpemidlerne går i stykker. Hvordan forholder det sig med reparation af større hjælpemidler?

Marianne Rasmussen: Som hovedregel er det således, at dem der selv kan hente og levere deres hjælpemidler i forbindelse med reparation, de gør dette. Eller måske har de pårørende, der kan hjælpe med det. Der er her tale om de små ting. Vores depot bil kører med de store ting. En hovedregel er, hvis det kan sendes med posten, så kommer bilen ikke ud. Man har selv ansvar for at klare dette. Ansvaret afvejes selvfølgelig altid i forhold borgerens funktionsevne, bopælsplacering og evt. netværk.

Torben Olesen takker Marianne Rasmussen for gennemgang af hjælpemiddelområdet.

5.0. Dialogmøde om en handicappolitik for Hvidovre Kommune

Torben Olesen: De tilstedeværende medlemmer af økonomiudvalget takkes for den bevilligede støtte til dialogmødet.

Sommeren over har arbejdsgruppen arbejdet på at tilvejebringe et brugbart program, forberede informationsaktiviteterne og afklare en række praktiske forhold. Der er fremsendt forslag til program, invitation/flyers og informationsaktiviteter.

I programmet kan man se, at der er inviteret 4 oplægsholdere, Socialudvalgsformand fra Glostrup Kommune Peter Sørensen kommer og fortæller om Glostrup kommunes proces i forbindelse med handicappolitik. Holger Kallehauge kommer og fortæller om FN's handicapkonvention, Mogens Widerholt kommer og fortæller om Det Centrale Handicapråds anbefalinger i forhold til handicappolitik, borgmester Milton Graff Pedersen kommer og fortæller om hans visioner for en handicappolitik.

Som ordstyrer arbejdes der på at få Bent Stuckert, men dette er ikke endeligt på plads.

Endvidere arbejdes der på en handicapsluse til dialogmødet. Her påtænkes det, at borgene ganske kort skal kunne opleve nogle af de udfordringer handicappede står overfor i dagligdagen. Der er forskellige tiltag undervejs, eksempelvis;

- For høje kantsten
- Gamle og nye busstandere
- Køkkenborde der kan hæves og sænkes
- Den intelligente flise, en flise med informationsteknologi
- IT- tilgængelighed. Kan du høre hvad der står på skærmen?
- Bevægelseshandicaps, der arbejdes med at låne en dragt man kan få på og opleve hvorledes det er at have et bevægelseshandicap. Denne aktivitet kunne evt. i stedet anvendes i forbindelse med en handicapdag.

Vi er i gang med at udfærdige en invitationsliste og vil i den forbindelse gerne opfordre til at alle der har kendskab til en eventuel handicapgruppe som ikke hører under HD melder ind med kontaktoplysninger, da vi gerne skulle have inviteret alle relevante til dialogmødet.

Foreløbig arbejder vi med et deltagerantal på ca. 75.

Pernille Falcon: Jeg kunne godt tænke mig at høre bevæggrunden for at inviterer andre Handicapråd i nabokommunerne med til dette dialogmøde. Derefter vil jeg gerne høre hvorfor det er Milton og ikke Helle som formand for Socialudvalget der skal være oplægsholder?

Torben Olesen: På sidste møde fremlagde vi forslag til at det var borgmesteren der skulle tale. Baggrunden herfor var blandt andet at han er uafhængig af Handicaprådet, og han repræsenterer samtlige forvaltninger. Handicaprådet er jo et tværgående råd. Var det Socialudvalgsformanden

ville fokus primært rettes mod socialområdet og ikke de andre vigtige forvaltningsområder.

Susanne Brixum: Jeg vil egentlig også gerne høre bevæggrunden for at invitere Handicapråd fra nabokommunerne. Jeg troede dialogmødet alene skulle være for Hvidovre borgere. Det er da mere oplagt at invitere Ældrerådet, de forskellige specialinstitutioner vi har i Hvidovre, bofællesskaberne mm.

Torben Olesen: Ideen med at invitere nabo kommunernes Handicapråd er, at det signalerer åbenhed og signalerer at nu er vi i gang med handicappolitik i Hvidovre. Derudover bliver vi altid inviteret til deres arrangementer. Det er også en god ide at invitere dem, da de har handicappolitikker og måske kan bidrage med noget inspiration eller gode erfaringer.

Helle Kilde: Kunne man ikke sende invitationer til brugerne i de forskellige tilbud vi har i kommunen? Det er fint nok at alle fagfolkene kommer, men det er jo folk med handicap eller pårørende der er vigtige at få i tale.

Anne Moebius: Vi inviterer alle interessant grupper til dialogmødet, men vi kan ikke gå ind og lave et borgerregister til udsendelse af invitationer. Vi må ikke registrere borgere ud fra deres handicap ifølge registerloven.

Carsten Jelund: Det er jo også klart at det vil være i Hvidovre Avis, som i også har med i pr-planen, man henvender sig til den brede befolkning. Det skal tydeliggøres, at det er vigtigt at alle møder op.

Pernille Falcon: Jeg syntes, det er nogle virkelig flotte logoer der er lavet til dialogmødet. Invitationerne og flyers ser bare flotte og indbydende ud. Det er rigtig godt lavet.

Torben Olesen: Afslutningsvist vil jeg høre om politikerne skal deltage aktivt i dialogerne ved cafebordene?
Vi har talt om en model, hvor politikerne sidder med ved cafebordene og en anden model, hvor politikerne møder op, men har 'mundkurv' på under dialogerne.

Carsten Jelund: Jeg syntes at observatørrollen lyder mest tiltalende.

Pernille Falcon: Jeg foretrækker også observatørrollen.

Torben Olesen: Det vil sige, at vi vælger modellen med observatørrollen til politikerne.

6.0. Spørgsmål

Hvilke muligheder eller planer har Hvidovre Kommune for at tilbyde unge mennesker med autisme en bolig?

Anne Moebius: Helt overordnet kan man sige, at området med den tungere del af autismespektret hører ind under Regionens kompetenceområde. Kommunerne kan gøre opmærksom på behovet til denne målgruppe, men

det er Regionens ansvar at sørge for at der er de rette tilbud på boligområdet til denne målgruppe.

Borgere der er i den mildere grad af autismespektret hører ind under kommunens ansvarsområde. Vi har i Hvidovre ikke på nuværende tidspunkt nogle fælles botilbud til autister. Vi har nogle sattelit-boliger hvortil der er knyttet individuel støttefunktion.

På regionsniveau har embedsmænd sammensat et tværkommunalt råd dannet under socialcheferne, og her behandler man problemstillingerne med det stigende behov på området og manglen på botilbud. Der drøftes oprettelse af tværgående samarbejder til de små handicapområder, da hver enkel kommune ikke har kapacitet til at kunne holde tilbud til mindre grupper kørende, grundet der er så få brugere.

Connie Albrechtsen: Er det muligt at få støtte hele døgnet i en bolig til autister?

Anne Moebius: Der oprettes aldrig en enmands-institution i eget hjem. Vi har boliger hvor der er bosat autister som så modtager socialpædagogisk bistand eller praktisk hjælp eller begge dele. Men vi har ikke døgndækning i støttefunktioner i eget hjem.

Helle Kilde: Jeg vil gerne have uddybet lidt. Så Hvidovre Kommune påtænker ikke selv at etablere disse tilbud, da det er under regionens kompetenceområde. Men hvordan presser kommunen så på i forhold til regionen, altså på regionalt plan. Det er en frygtelig situation at stå magtesløs som forældre og være ved at bryde ned over at man ikke kan få bolig til sit autistiske barn. Hvad gør forældrene hvis regionen ikke har tilbuddet parat?

Anne Moebius: Efter hver rammeaftale gennemgås ventelister sammenholdt med de borgere vi nu engang har kendskab. Der er jo masser af autister der lever et liv uden at være i særlig kontakt med det offentlige system, så dem har vi selvfølgelig ikke kendskab til. Hvis der opstår en akut situation, så kan kommunen naturligvis altid træde til og tilbyde en løsning, men det vil aldrig kunne være en optimal løsning.

Helle Kilde: Hvor lang ventetid er der på de regionale tilbud?

Anne Moebius: Som det ser ud lige nu er der ca. 2-3 års ventetid på de regionale tilbud. Der er frit valg på dette område, så hvis man kan finde et tilbud i Jylland som har kortere ventetid kan man altid søge om at få det.

Connie Albrechtsen: Der er jo også autister på flere forskellige planer, hvilke tilbud har kommunen til de forskellige former?

Anne Moebius: Vi har autister der kan klare sig i eget hjem. Disse grupper tilbydes støtteordninger af forskellige grader. Så er der autister, der er bosat i nærheden af vores bofællesskaber. I bofællesskaberne er der korps, der så tager på hjemmebesøg hos disse borgere og yder støtte og vejledning. Døgnstøttefunktion til autister har vi ikke i Hvidovre Kommune.

7. Emner til kommende møder

- Opfølgning på Dialogmødet om en handicappolitik
- Mødeplan for 2009
- Tilgængelighed til byens ude arealer og bygninger
- FN's handicapkonvention
- Hvidovre Kommunes andre tiltag på boligområdet til andre handicapgrupper

8. Næste ordinære møde

Onsdag den 19. november 2008 kl. 19.30

Bemærk mødetiden er udskudt ½ time grundet kommunalbestyrelsens temamøde samme dag.

9. Eventuelt

Ingen kommentarer.